

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 10C/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919202976
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Csank
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6919202976.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom JUDr. Petrom Csankom v spore žalobcu: S. O., nar. XX. X. XXXX, bytom B. X4, zast. JUDr. Ladislav Csákó, so sídlom Rožňava, Hviezdoslavova 4 proti žalovanému: M., nar. 8. 4. XXXX bytom Z. XX, zast. JUDr. Mgr. Viktor Balák, Povstania 15, 979 01 Rimavská Sobota, za účasti intervenienta na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700 o zaplatenie 30000,- Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 12450,- Eur do 3-och dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov z prisúdenej sumy 12450,- Eur.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 30 000,- Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13. 2. 2018, sp. zn. 2T/97/2017 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinov usmrtienia a ublíženia na zdraví. Za tieto skutky mu bol uložený úhrnný trest a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. V predmetnej trestnej veci bol poškodeným subjektom, lebo utrpel jednak škodu na zdraví, svojom motorovom vozidle a to všetko účasťou na dopravnej nehode dňa 11. 9. 2016 okolo 12. hodiny na ceste 11/571 smerom od Obce B. na Obec W. v katastrálnom území Z.. Okrem uvedených skutočností bol poškodený predovšetkým preto, lebo úmrtím jeho dcéry I. O. nar. XX. XX. XXXX mu bola spôsobená ujma. V dôsledku dopravnej nehody prišla o život jeho dcéra, čím zároveň došlo aj k neoprávnenému zásahu do práv na ochranu jeho osobnosti. Z uvedených dôvodov sa ako jeden z poškodených subjektov pripojil k trestnému konaniu a žiadal súd aby uložil B. M. povinnosť nahradiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 20000 Eur popri škode, ktorú utrpel na zdraví a vecnej škode. O tomto nároku ale súd rozhodol tak, že ho s celým nárokom odkázal na civilný proces. Krajský súd ako odvolací súd, ktorý rozhodoval v uvedenej trestnej veci prejednal aj jeho odvolanie, ktoré podal voči vyššie uvedenému výroku trestného súdu avšak jeho odvolanie bolo zamietnuté. Teda sa domáha ako poškodená osoba na súde s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy pričom pasívna legitímácia žalovaného vyplýva z jeho protiprávneho konania, za ktorý bol právoplatne odsúdený. V ďalšom teoreticky rozviedol hmotno - právny základ svojej žaloby a tvrdil, že konaním žalovaného, ktorý spôsobil dopravnú nehodu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práva ako rodiča alebohej dcéry na ochranu osobnosti a to konkrétne zásahu do práva na súkromie. Tragická smrť jeho dcéry zásadným spôsobom zasiahla do jeho života, nenávratne popretrhávala jeho doterajšie silné citové väzby, natrvalo stratil možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život a je tým aj ochudobnený, utrpel citovú ujmu, spočívajúcu v nepríjemných pocitoch

úzkosti, smútku, zúfalstva, šoku zo smrti svojho dieťaťa. V danom prípade ide o nenapraviteľný následok v dôsledku protiprávneho konania osoby, ktorá zavinila dopravnú nehodu. Mal za to, že smrť dieťaťa je pre rodiča takmer vždy mimoriadnym zásahom do jeho osobnostných práv, dostal sa do takého psychického stavu, s ktorým sa doposiaľ nevyrovnal a nikdy sa s tým nebude vedieť vyrovnáť.

2. Vo veci sa žalovaný vyjadril tak, že navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. V prvom rade namietal, že splnomocnil advokáta na podanie dovolania voči vyššie uvedenému rozhodnutiu okresného súdu a Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinov usmrtenia a ublíženia na zdraví, pretože mal za to, že sa tieto súdy nedostatočne venovali otázke jeho zavinenia resp. zodpovednosti samotného žalobcu na následkoch tejto nehody. V tejto súvislosti poukázal na závery znaleckého posudku resp. doplnku č. 1 vypracovaného znalcom R.. T. L., ktorý sa vyjadroval, či detské sedačky vyhovovali technickým normám a či boli tieto sedačky v motorovom vozidle v čase dopravnej nehody správne pripútané, kde sa znalec mal vyjadríť, že tieto sedačky neboli upevnené v súlade s návodom na obsluhu a montáž a preto takto zabezpečené deti boli vystavené rôznym zotrvačným silám. Ak by sedela I.W. v autosedačke obrátenej dozadu zotrvačná sila by pôsobila na celú chrbtovú plochu menovanej a rozložila by sa na uvedenej ploche. Dá sa prehlásiť s vysokou pravdepodobnosťou, že poranenie spôsobené bezpečnostnými pásmi a poranenia krčnej chrbtice by nemohli vzniknúť. Taktiež poukázal na vyjadrenie X.. B. Y., ktorý sa vyjadril ohľadom toho, že ak by bola detská sedačka uložená opačne, nie teda zadnou časťou v smere jazdy, osoba by bola správne pripútaná a hlava dieťaťa by výraznejšie neprevyšovala jej horný okraj, tak za daných okolností by nedošlo ani k závažnejšiemu poraneniu krku či vnútorných orgánov a v danom prípade by teda mohlo dôjsť k vzniku ľahších zranení, ktoré by nemuseli viesť k úmrtiu menovanej. Taktiež poukázal na vyjadrenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, z ktorého vyplýva, že pokiaľ sa poškodený domáha náhrady škody a to nemajetkovej ujmy, v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na určitú mieru zavinenia aj z jeho strany / prekročenie, aj keď nie výrazné povolenej rýchlosti/, z ktorého dôvodu by bolo potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie a zohľadňujúc mieru zavinenia potom rozhodnúť o uplatnenom nároku. Navyiac krajský súd dôrazne pripomína, že bez povšimnutia nemožno ponechať ani znalecké závery R.. L. ohľadom chybného upevnenia autosedačiek v motorovom vozidle zn. BMW a súvisiacich následkov dopravnej nehody. Žalovaný taktiež poukázal, že vozidlo žalobcu išlo v čase nehody v intervale 94,38 až 104,05 km za hodinu. Poukázal na znalecký posudok X. R. O.. V ďalšom sa vyjadril v teoretickej rovine k otázke výšky náhrady škody, mal za to, že intenzita zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti nedosahuje mieru, ktorá by u žalobcu odôvodňovala taký vysoký nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pretože žalobca netvoril spoločnú domácnosť so svojou maloletou dcérou. Rovnako vzniesol námietku premlčania.

3. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril tak, že s ním v plnom rozsahu nesúhlasil, mal za to, že nie sú dané dovolacie dôvody voči rozhodnutiam trestných súdov v predmetnej trestnej veci, čo sa týka upevnenia autosedačky zdôraznil, že jeho dcéra nezomrela z dôvodov spočívajúcich v autosedačke, ale pretože žalovaný spôsobil dopravnú nehodu nedaním mu prednosti v jazde. V ďalšom sa teoreticky vyjadroval k rozsahu viazanosti súdu rozhodnutím iného súdu resp. odôvodnením rozhodnutia iného súdu. Vyjadroval sa k otázke či je náhrada nemajetkovej ujmy krytá povinným zmluvným poistením. Rozhodne nesúhlasil s tým, žeby nebol zdôvodnil výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy, pretože tú riadne zdôvodnil. Námietku premlčania, ktorú vzniesol žalovaný považoval za nekonkrétnu a účelovú.

4. K tomuto vyjadreniu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že mu je úprimne ľúto, že pri dopravnej nehode došlo k tak závažným následkom, úprimnú ľútosť prejavil počas trestného konania, za účelom ustálenia miery spolu zavinenia žalobcu na následkoch dopravnej nehody navrhol vykonať dokazovanie oboznámením sa s obsahom trestného spisu a výsluchom svedka. Uplatnený nárok vo výške 30000 Eur, ktorý si uplatňuje ako náhradu nemajetkovej ujmy v tomto konaní, s poukazom na to, že v trestnom konaní si uplatňuje vo výške 20000 Eur, považoval za účelový a bez racionálneho zdôvodnenia.

5. Listom zo dňa 29. 7. 2019, ktorý bol súdu doručený, do konania ako intervenient na strane žalovaného vstúpil Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s.. Intervenient uviedol, že žalovaný uzatvoril s predmetnou spoločnosťou poisťovňu, predmetom ktorej je povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla CHEVROLET Aveo a v prípade naplnenia predpokladov uvedených v poisťovnej zmluve je predmetná poisťovňa spoločnosť ako poisťovateľ povinný poskytnúť poisťné plnenie. Uviedla, že má daný právny záujem na výsledku konania. Intervenient sa v konaní vyjadril, tak, že uplatnený nárok v celom rozsahu sa považoval za nedôvodný a neprimeraný a žiadal návrh zamietnuť. V celom rozsahu sa pripojil k písomným vyjadreniam a vzneseným námietkam žalovaného. Taktiež poukázal na závery výsledkov znaleckého dokazovania, teda že žalobca išiel

neprimeranou rýchlosťou a deti neboli správne pripútané a taktiež mal za to, že výška uplatňovanej náhrady nemajetkovej ujmy nebola riadne v konaní doposiaľ preukázaná.

6. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, svedka S. M., oboznámením sa so žalobou, vyjadrením žalovaného, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného, vyjadrením žalovaného k vyjadreniu žalobcu, oznámením o vstupe intervenienta do konania, vyjadrením intervenienta k žalobe, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu intervenienta, vyjadrením intervenienta k vyjadreniu žalobcu, obsahom pripojených spisov Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/232/2014 z neho predovšetkým rozsudkom a správou o povesti z tohto spisu č. I. 20, sp. zn. 2P/35/2015 z neho predovšetkým rozsudok zo dňa 21. 4. 2015, sp. zn. 2P/281/2016, sp. zn. 2T/97/2017 z neho predovšetkým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13. 2. 2018 a uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/92/2018 zo dňa 22. 8. 2018, znaleckými posudkami R.. T. L. ako aj znaleckým posudkom W.. Y., doplnkom znaleckého posudku R.. T. L., a výsluchom znalca W.. Y., potvrdením o výške dôchodku, ktoré poberá žalovaný.

7. Žalobca a jeho právny zástupca na pojednávaní zotrvali na podanej žalobe. Žalobca sa vyjadril, akým spôsobom mu dopravná nehoda a smrť jeho dcéry zasiahla do jeho života, pričom po nehode ostal vo vážnom zdravotnom stave jeho syn W., ktorý potrebuje doživotnú opateru a starostlivosť. Žalobca nemá chuť žiť, ale musí sa starať a svoju rodinu. Žalobca popísal, že deti dal do stoličky a zapol ich pásom a to tým, čo je v aute. Na otázku kedy spozoroval pred zrážkou vozidlo žalobca uviedol, že nepočítal s tým, že pred ním žalovaný 50 metrov otočí vozidlo a zabočí. Taktiež podrobne vysvetlil prečo odišiel z dopravnej nehody. Jeho právny zástupca na podanej žalobe v plnom rozsahu trval v zmysle jeho písomného vyhotovenia. Mal zato, že medzi otcom a dieťaťom bola úzka citová väzba a aj v kritickom čase žalobca premával vo svojom aute svoju dcéru za účelom realizácie styku s ňou. Poukázal na záznam z dopravnej nehody, kde príčinou nehody bolo nesprávne odbočovanie zo strany žalovaného a nedanie prednosti v jazde proti idúcim vozidlám. Mal za to, že iné spolu zavinenie konštatované a preukázané nebolo, čo sa odzrkadlilo do odsudzujúceho rozsudku žalovaného. Mal za to, že výška uplatneného nároku je primeraná a preto zvýšil uplatnenú náhradu oproti trestnému konaniu, lebo v čase začatia trestného konania žalobca nemohol tušiť, čím prejde a aký následok na ňom trauma zanechá. Mal za to, že chýba kalzálny nexus na konštatovanie spoluzavinenia žalobcu.

8. Žalovaný a jeho právny zástupca zotrvali na pojednávaní na svojich prednesoch a navrhli žalobu zamietnuť. Žalovaný uviedol, že mu je to ľúto, miesto kde sa stala nehoda prešiel 1000 krát a bol skúsený vodič a nevedel odhadnúť rýchlosť protiidúceho vozidla žalobcu. Na otázky uviedol, že po nehode ho vytrhlo z pásov a spadol na vnuka a potom si už len pamätá ako ho kriesil pán B.. Oproti idúce vozidlo žalobcu registroval na viac ako 100 metrov a mal za to, že odbočiť mohol, odbočoval tam už tisíc krát a nevedel akou rýchlosťou ide žalobca. Právny zástupca žalovaného navrhol žalobu zamietnuť a mal za to, že podiel spoluviny na následku nehody má sám žalobca. Poukázal na určité nezhody medzi výpoveďou žalobcu v trestnom a tomto konaní. Opätovne poukázal na výsledky znaleckých posudkov a na to, že deti neboli upevnené správnym spôsobom. Mal za to, že sa žalobca nedostatočne venoval vedeniu vozidla.

9. Intervenient na strane žalovaného zotrval na svojich písomných vyjadreniach a mal za to, že žalobca nepreukázal existenciu bezprostrednej priamej príčinnej súvislosti, mal za to, že príčinou smrti maloletej nebolo nedanie prednosti v jazde ale nesprávne umiestnenie maloletej v motorovom vozidle, čo bolo potvrdené závermi znalcov. Mal za to, že žalobca nárok na náhradu nemajetkovej ujmy neodôvodnil dostatočne.

10. Vo veci vypočutý svedok S. M. opísal udalosti, ktoré sa stali počas dopravnej nehody, pri ktorej zomrela maloletá dcéra žalobcu. Svedka niesol po futbalovom zápase domov jeho starý otec, žalovaný, ktorý chcel odbočiť doľava do Obce Z. a začal pribzďovať. Z diaľky oproti išlo auto a bolo ako sú majetky, to auto bolo ďaleko aby stihli odbočiť, ale zrazu bolo auto pred nimi a nastala zrážka. Starý otec podľa neho jazdil podľa predpisov. Opísal ďalej čo sa stalo po dopravnej nehode, opísal aj aké bolo v ten deň počasie a viditeľnosť a že na ceste neboli iné autá. Taktiež sa vyjadril k tomu, že po nehode najprv videl žalobcu a potom už nie.

11. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/97/2017 zo dňa 13.02.2018 bol žalovaný uznaný, že je vinný, že dňa 11.09.2016 o 12.00 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Chevrolet Aveo, ev.č. RS-681BG po ceste II/571 v smere od obce Pavlovce na Obec Martinová, kde v km 49.1 pri odbočovaní vľavo na miestnu komunikáciu vedúcu do Obce Bottovo nedal prednosť oproti idúcemu osobnému motorovému vozidlu zn. BMW 520i, ev.č. RS- 588BZ, prichádzajúceho v smere od obce W., ktoré viedol S. O., nar. XX.XX.XXXX a osádku vozidla tvorili I. O., nar. XX.XX.XXXX, W. O., nar. XX.XX.XXXX, K. O., nar. XX.XX.XXXX a K. O., nar. XX.XX.XXXX, kde v jazdnom pruhu osobného motorového vozidla zn. BMW došlo k čelnej zrážke oboch vozidiel, pri nehode spolujazdec obvineného

S. M., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia pomliaždenie ľavej časti hrudníka, ľavej kľúčnej kosti oboch predkolení, otras mozgu s dobou liečenia a PN do 7 dní, vodič BMW S. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia odreniny a tržnú ranu v oblasti ľavého kolena a zlomeninu strednej časti ihlice pravého predkolenia s dobou liečenia a PN 21 dní, I. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia šok po úraze, mnohopočetné poranenia vnútrobrušných orgánov, chrbtice a krčnej miechy, ktorým zraneniam na mieste podľahla, K. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia zlomeninu vnútorného a vonkajšieho členka s dobou liečenia a PN 49 dní, K. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia tržno-zmliaždenú ranu nosa a vyklbenie ľavého bedrového kĺbu s dobou liečenia a PN 5 mesiacov, W. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpel poranenia hlavy, vnútrolebečné krvácanie, zlomeninu spodnej časti pravej očnice, poranenie ľavého vratného nervu s čiastočným ochrnutím a poruchou hlasu s dobou liečenia a PN 6 mesiacov, obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení zmien a doplnkov, na vozidle BMW 520i bola spôsobená škoda vo výške 2 503 €, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, tým spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona. Za to sa odsudzuje podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona samosudca obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona samosudca obžalovanému určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona samosudca obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 4 (štyroch) rokov. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku samosudca poškodených, okrem iného žalobcu s celými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces. Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozhodoval o odvolaní proti vyššie uvedenému rozhodnutiu rozhodol tak, že odvolanie poškodeného a obžalovaného zamietol. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na záver predmetného rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že „Pokiaľ sa poškodený domáha náhrady škody, a to nemajetkovej ujmy, v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na určitú mieru zavinenia aj z jeho strany (prekročenie, aj keď nie výrazné povolennej rýchlosti), z ktorého dôvodu by bolo potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie a zohľadňujúc mieru zavinenia potom rozhodnúť o uplatnenom nároku. Navyiac krajský súd dôrazne pripomína, že bez povšimnutia nemožno ponechať ani znalecké závery R.. L. (č.l. 308) ohľadom chybného upevnenia autosedačiek v motorovom vozidle značky BMW a súvisiacich následkov dopravnej nehody.“

12. Teda súd nemohol nechať bez povšimnutia vyjadrenia znalca v trestnom konaní R.. T. L., ktorý v doplnku jeho znaleckého posudku uviedol, že autosedačka, v ktorej sedela neb. I. O., nar. XX. XX. XXXX je vyrobená Holandskou firmou Maxi Millian b.v. pod značkou Maxi - Cosi. Patrí do skupiny 0+ teda pre deti do 13 kg telesnej hmotnosti. Autosedačka je schválená podľa § 3 ods. 3) citovaného nariadenia vlády. Značka a číslo typového schválenia sú vyznačené na výrobnom štítku autosedačky. Pri kontrole autosedačky sa zistilo, že pracky na upevňovacích popruhoch sú poškodené - zlomené. Za uvedeného stavu ani nebolo možné bezpečné zapnutie popruhov podľa konštrukčného vyhotovenia autosedačky. Uvedené autosedačky v čase dopravnej nehody neboli upevnené v súlade s návodom na obsluhu a montáž, pretože boli umiestnené tak, že deti boli posadené do sedačiek, ktoré boli len položené na zadné sedadlá vozidla. V tejto polohe boli potom bezpečnostnými pásmi vozidla vedenými cez ich telá zabezpečené tak, že bezpečnostné pásy boli zapnuté v klasickej polohe. Takto zabezpečené deti boli vystavené okrem zotrvačných síl vlastných tiel aj zotrvačným silám od detských sedačiek, ktoré pôsobili pri brzdení a náhlom spomalení (náraze na protiídúce vozidlo) na chrbtovú časť detí a tým zvýšili záťaž pripadajúcu na kontaktné plochy medzi bezpečnostnými pásmi a telom dieťaťa. Z hľadiska technického znalca je možné konštatovať, že ak by boli deti umiestnené na zadnom sedadle vozidla predpísaným spôsobom a v technicky spôsobilom zadržiavacom zariadení (detskej sedačke), následky nárazu by nemuseli byť také vážne, ako sa to stalo pri dopravnej nehode. Nie je však možné z hľadiska technického znalca posúdiť, či by došlo aj v takom prípade k zraneniam, ktoré by mohli spôsobiť smrť neb. I. O. alebo nie. Ak by sedela v autosedačke obrátenej dozadu, zotrvačná sila by pôsobila na celú chrbtovú plochu menovanej, rozložila by sa na uvedenej ploche a dá sa prehlásiť s vysokou pravdepodobnosťou, že poranenia spôsobené bezpečnostnými pásmi a poranenia krčnej chrbtice by nemohli vzniknúť. Okrem toho súd nemohol nechať bez povšimnutia vyjadrenia znalca W. B. Y. zo dňa 09. 06. 2017, ktorý v trestnom konaní na položené otázky uviedol, že v prípade maloletej I. O. sa jedná o kožné odreniny na bruchu pod hrudným košom a tiež rozsiahle priečne prebiehajúce trhliny pečene, brány sleziny a

mäkkých tkanív zapobrušnicového priestoru obojstranne. Uvedené poranenia vzhľadom na ich charakter a lokalizáciu hodnotiť jednoznačne ako poranenia vznikajúce pri stlačení hrudníka a brucha pri prudkom pohybe tela smerom dopredu a to bezpečnostným pásom, ktorý sa nachádzal v oblasti brucha, čiže menovaná bola fixovaná v oblasti brucha priečne. U menovanej neboli zistené také nálezy, ktoré by nasvedčovali na fixáciu tela v oblasti hrudníka, resp. pliec. V danom prípade teda je možné konštatovať, že ak aj určitá fixácia pásom, resp. pásmi v oblasti hrudníka bola prítomná, musela by byť výrazne voľná, teda nefunkčná. V danom prípade došlo v dôsledku nárazu k prudkému pohybu tela menovanej dopredu. Aj v prípade, že by mala bezpečnostnými prvkami fixovanú hornú časť tela, došlo by k pohybu hlavy v oblasti krku smerom dopredu, čím by takisto mohlo dôjsť k vyššie uvedenému poraneniu krku menovanej. V prípade, ak by bola sedačka uložená opačne, teda zadnou časťou v smere jazdy, osoba by bola správne pripútaná a hlava dieťaťa by výraznejšie neprevyšovala jej horný okraj (podľa doplnku ZP č. 1/2017 z odboru doprava cestná mala použitá sedačka zodpovedať podľa svojej normy podľa hmotnosti menovanej), tak by za daných okolností nedošlo ani k závažnejšiemu poraneniu krku a ani vnútorných orgánov. V danom prípade by teda mohlo dôjsť k vzniku ľahších zranení, ktoré by nemuseli viesť k úmrtiu menovanej maloletej.

13.Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/232/2014 a sp. zn. 2P/35/2015 súd zistil, že maloletá I.Ď. O. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a bol určený styk otca - žalobcu s maloletou, ktorý styk bol neskorším rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota rozšírený (rodičia sa na tom dohodli). Obsahom pripojeného spisu je aj vyjadrenie obce B., z ktorého vyplýva, že otec žil zo svojou družkou a deťmi v spoločnej domácnosti do konca decembra 2013 a z ich vzťahu pochádza aj maloletá I.. Otec sa o deti riadne staral a vytváral im podmienky lepšieho bývania a trávil s nimi voľný čas. Otec mal vytvorené všetky podmienky na riadnu starostlivosť o deti.

14.Podľa § 193 Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

15.Podľa § 11 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

16.Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

17.Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

18.Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19.Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20.Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

21.Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22.Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23.Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

24.Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

25.Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

26.Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

27. Podľa § 4 ods. 1 až 5 NV SR č. 554/2006 Z.z. o povinnom používaní bezpečnostných pásov a detských zadržiavacích zariadení vo vozidlách určitých kategórií Prepravovaná osoba je povinná pri sedení vo vozidle používať bezpečnostný systém, ktorý je k dispozícii. Dieťa s telesnou výškou menšou ako 150 cm pri preprave vo vozidle vybavenom bezpečnostným systémom musí byť upínané zabudovaným alebo nezabudovaným detským zadržiavacím zariadením podľa § 3 ods. 2, ktoré je vhodné pre telesnú konštitúciu dieťaťa, v súlade s a) hmotnostnými skupinami uvedenými v § 3 ods. 1 pre detské zadržiavacie zariadenia schválené podľa odseku 4 písm. a) alebo b), b) výškou a maximálnou hmotnosťou dieťaťa, pre ktoré je detské zadržiavacie zariadenie určené podľa pokynov výrobcu, v prípade detských zadržiavacích zariadení schválených podľa odseku 4 písm. c). Na sedadle vozidla, ktoré nie je vybavené bezpečnostným systémom, sa nesmú prepravovať a) deti do veku troch rokov, b) na prednom sedadle deti vo veku troch rokov a viac s telesnou výškou menšou ako 150 cm. Detské zadržiavacie zariadenie nesmie byť obrátené dozadu na sedadle, ktoré je chránené čelným airbagom, ak nebol airbag vyradený z činnosti alebo nebol automaticky deaktivovaný. Obrátenie dozadu je otočenie v opačnom smere, ako je smer jazdy. Detské zadržiavacie zariadenie musí byť schválené podľa a) predpisu EHK č. 44 série zmien 03 a vyššej alebo b) osobitného predpisu alebo c) predpisu EHK OSN č. 129.4) Detské zadržiavacie zariadenie sa musí namontovať v súlade s montážnymi informáciami uvedenými v príručke, letáku alebo elektronickej publikácii, ktoré je výrobca tohto zariadenia povinný vypracovať a v ktorých sa uvádza, akým spôsobom a v ktorých typoch vozidiel možno detské zadržiavacie zariadenie bezpečne používať.

28. Úprava ochrany súkromia, vrátane rodinného súkromia, vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnené zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma. Funkciou práva na súkromie je totiž zabezpečiť pre fyzickú osobu nerušenosť súkromnej sféry, v ktorej by mohla všestranne rozvíjať svoju osobnosť. Ústava zároveň rodinný život priraduje k súkromnému životu, pričom toto priradenie treba interpretovať tak, že rodinný život a právo na jeho ochranu sú súčasťou súkromia. Ústava chráni aj súkromie fyzickej osoby a jej rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne, či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov, ktoré sú neoprávnené možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života - do rodinného súkromia. V prípade, že medziľudské väzby tvoriace základ a rámec súkromného života jednotlivca dosahujú určitú intenzitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky, môže takouto deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu zásahu je protiprávne, je objektívne spôsobilé do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Treba tiež uviesť, že právnym prostriedkom ochrany proti takému zásahu je práve návrh, ktorým sa fyzická osoba domáha podľa ustanovení o ochrane osobnosti primeraného zadosťučinenia, ktoré môže mať o podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. S poukazom na vyššie uvedené je možné konštatovať, že ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka poskytujú právny základ nároku na náhradu nemajetkovej - imateriálnej ujmy spôsobenej jednotlivcovi usmrtením jeho blízkej osoby. Rešpektovanie súkromného života musí zahŕňať do určite miery aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami. Súčasťou súkromného života je život rodiny, zahrňujúci i vzťahy medzi blízkymi príbuznými, hlavne vzťahy sociálne a morálne. Súčasná prax tuzemských súdov pripustila žaloby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktoré si uplatňujú postihnuté boli osoby, ktorých právo na súkromný a rodinný život bolo dotknuté úmrtím blízkej osoby. Je nepochybné, že úmrtie blízkej osoby predstavuje závažný zásah do práva na súkromie dotknutej fyzickej osoby, ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej sa domáha žalobca v danej veci, môže súd podľa § 13 ods. 2 OZ priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon tu ustanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá bude splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch / t. j. materiálnej satisfakcie/ je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípade - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase / tej istej situácii/ vnímala aj každá iná fyzická osoba.

29. Je nepopierateľné, že u žalobcu deštrukciou jeho vzťahov k maloletej I., spôsobenou smrťou maloletej I. došlo k neoprávnenému a nezvratnému zásahu do práva žalobcu na ochranu jeho súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti. Ako to bude ďalej uvedené, k zásahu došlo na základe konania žalovaného ako jeho pôvodcu, ktorý zásah bol protiprávny a ako taký bol objektívne spôsobilý do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť a taktiež existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Podaná žaloba je právnym prostriedkom ochrany žalobcu na ochranu proti spôsobenému zásahu.

30. Na tomto mieste súd konštatuje, že na to, aby žalobca mohol byť úspešný pri uplatňovaní nároku na ochranu osobnosti podľa § 13 OZ v prípade, keď žalovaný neoprávnene (protiprávne) zasiahol do jeho osobnostných práv zavinením dopravnej nehody, pri ktorej zahynul jeho blízky príbuzný, nie je zásadne nutné, aby konanie samej dotknutej osoby muselo byť po právnej stránke bezzávadné. V súlade s citovaným ustanovením § 13 ods. 1 OZ na to, aby oprávnená osoba (v preskúvanom prípade žalobca) mala právo domáhať sa ochrany osobnosti, sa vyžaduje a zároveň stačí, aby išlo o neoprávnený (protiprávny) zásah do práv na ochranu osobnosti. V prípade existencie takéhoto neoprávneného zásahu ide potom o objektívnu zodpovednosť, bez ohľadu na zavinenie. Správanie samej dotknutej osoby pri neoprávnenom zásahu sa stáva právne významným až pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 OZ), ktorú výšku určuje súd podľa závažnosti ujmy a podľa okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ). Týmito okolnosťami sú nielen okolnosti na strane samotného škodcu (v preskúvanom prípade žalovaného), ale súčasne sú to aj okolnosti na strane dotknutej osoby (v preskúvanom prípade žalobcu), na ktoré okolnosti súd prihliada pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

31. K neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu jeho súkromia došlo na v tomto spore na základe protiprávneho konania žalovaného. Pasívna legitímácia žalovaného v tomto konaní vyplýva z viacerých skutočností. Žalovaný sa dopustil protiprávneho konania (ako vodič motorového vozidla) a to porušením pravidiel cestnej premávky, spáchajúc trestný čin (vina bola konštatovaná právoplatným rozsudkom, ktorým bol súd prvého stupňa viazaný), za ktoré konanie bol vyššie uvedeným rozsudkom aj právoplatne odsúdený a taktiež jeho zodpovednosť je daná tým, že bol prevádzkovateľom motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená nemajetková ujma (predmetné tvrdenie žalobcu v konaní nebolo zo strany žalovaného rozporované, preto ho súd považoval za nesporné). Na tomto mieste súd konštatuje, že výrokom rozsudku trestného súdu o tom, že bol spáchaný žalovaným trestný čin a kto ho spáchal, je (civilný) súd v zmysle resp. § 193 CSP viazaný. Musí z neho vychádzať ako z celku a pri tom brať do úvahy jeho právnu aj skutkovú časť, ktorá rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétneho konania páchatel'a. Súd tak konštatuje, že je viazaný tým, že bol žalovaný rozsudkom uznaný, že je vinný, že dňa 11.09.2016 o 12.00 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Chevrolet Aveo, ev.č. RS-681BG po ceste II/571 v smere od obce Pavlovce na obec Martinová, kde v km 49.1 pri odbočovaní vľavo na miestnu komunikáciu vedúcu do obce Bottovo nedal prednosť oproti idúcemu osobnému motorovému vozidlu zn. BMW 520i, ev.č. RS- 588BZ, prichádzajúceho v smere od obce W., ktoré viedol S. O., nar. XX.XX.XXXX a osádka vozidla tvorili Noémi Váradiová, nar. 20.12.2013, W. O., nar. XX.XX.XXXX, K. O., nar. XX.XX.XXXX a K. O., nar. XX.XX.XXXX, kde v jazdnom pruhu osobného motorového vozidla zn. BMW došlo k čelnej zrážke oboch vozidiel, pri nehode spolujazdec obvineného S. M., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia pomliaždenie ľavej časti hrudníka, ľavej kľúčnej kosti oboch predkolení, otras mozgu s dobou liečenia a PN do 7 dní, vodič BMW S. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia odreniny a tržnú ranu v oblasti ľavého kolena a zlomeninu strednej časti ihlice pravého predkolenia s dobou liečenia a PN 21 dní, I. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia šok po úraze, mnohopočetné poranenia vnútrobrušných orgánov, chrbtice a krčnej miechy, ktorým zraneniam na mieste podľahla, K. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia zlomeninu vnútorného a vonkajšieho členka s dobou liečenia a PN 49 dní, K. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia tržnozmliaždenú ranu nosa a vyklíbenie ľavého bedrového kĺbu s dobou liečenia a PN 5 mesiacov, W. O., nar. XX.XX.XXXX, utrpel poranenia hlavy, vnútrolebečné krvácanie, zlomeninu spodnej časti pravej očnice, poranenie ľavého vratného nervu s čiastočným ochrnutím a poruchou hlasu s dobou liečenia a PN 6 mesiacov, obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení zmien a doplnkov, na vozidle BMW 520i bola spôsobená škoda vo výške 2 503 €, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, tým spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného

zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona. Za to sa odsudzuje podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

32. Zo spisu teda vyplýva, že žalovaný bol právoplatným trestným rozsudkom uznaný vinným z trestného činu, keď spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej zahynula maloletá dcéra žalobcu, ktorým výrokom rozhodnutia bol súd v tomto konaní viazaný. Tým bola preukázaná zodpovednosť žalovaného za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcu, a to do práva na jeho súkromný a rodinný život, ktorý bol smrťou jeho blízkeho príbuzného natrvalo narušený. Uvedenú zodpovednosť súd posúdil ako objektívnu zodpovednosť, ktorá zodpovednosť je zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie. Spoluzavinenie samotnej dotknutej osoby, teda žalobcu, ktoré malo spočívať v nesprávnom upevnení autosedačky, v ktorej maloletá dcéra žalobcu sedela, má význam až pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 3 OZ, na ktorú okolnosť treba prihliadnúť popri prihliadnutí na závažnosť ujmy, ktorá žalobcovi nepochybne vznikla. Súd tak v preskúmanom prípade pri úvahe o konečnej výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ prihliadol k okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo. Nielen k podielu žalobcu, ale i k podielu priamo dotknutej osoby na priebehu dopravnej nehody a jej následku.

33. Ohľadom viazanosti civilného súdu trestným rozsudkom si dovoľuje súd ešte uviesť, že aj keď je výrokom rozsudku trestného súdu (civilný) súd v zmysle resp. § 193 CSP viazaný a musí z neho vychádzať ako z celku a pri tom brať do úvahy jeho právnu aj skutkovú časť, ktorá rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétneho konania páchatela, to sa však týka výlučne konania obvineného. Pokiaľ skutkové okolnosti prípadu nasvedčujú, že na vzniku škody či ujmy sa okrem neho mohla podieľať svojim konaním aj ďalšia osoba (napríklad poškodený), civilný súd nie je pri skúmaní spoluzavinenia tejto osoby (jej podielu na vzniku škody či ujmy) viazaný výrokom o vine obvineného. Výrok o vine v trestnom rozsudku spravidla konštatuje iba zavinenie páchatela, nikdy však nie spoluzavinenie poškodeného alebo tretej neznámej osoby. Táto skutočnosť je spravidla konštatovaná iba v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku a môže sa premietnuť do rozhodnutia trestného súdu o výške trestu.

34. Súd preto nemohol v žiadnom prípade opomenúť to, čo vyšlo najavo v konaní, teda nemohol opomenúť doplnok znaleckého posudku R.. L. a vyjadrenie znalca W.. Y. pri jeho výsluchu, ktoré skutočnosti jasne a jednoznačne vyplývajú z trestného spisu a strany sporu o týchto skutočnostiach mali vedomosť a boli s nimi oboznámení. Teda z vyššie citovaného doplnku znaleckého posudku R.. L. vyplýva zásadná skutočnosť, že autosedačka v ktorej sedela neb. I. O. bola síce schválená, ale pri kontrole autosedačky sa zistilo, že pracky na upevňovacích popruhoch sú poškodené - zlomené. Za uvedeného stavu ani nebolo možné bezpečné zapnutie popruhov podľa konštrukčného vyhotovenia autosedačky. Uvedené autosedačky v čase dopravnej nehody neboli upevnené v súlade s návodom na obsluhu a montáž, pretože boli umiestnené tak, že deti boli posadené do sedačiek, ktoré boli len položené na zadné sedadlá vozidla. V tejto polohe boli potom bezpečnostnými pásmi vozidla vedenými cez ich telá zabezpečené tak, že bezpečnostné pásy boli zapnuté v klasickej polohe. Takto zabezpečené deti boli vystavené okrem zotrvačných síl vlastných tiel aj zotrvačným silám od detských sedačiek, ktoré pôsobili pri brzdení a náhlom spomalení (náraze na protiúce vozidlo) na chrbtovú časť detí a tým zvýšili záťaž pripadajúcu na kontaktné plochy medzi bezpečnostnými pásmi a telom dieťaťa. Z hľadiska technického znalca je možné konštatovať, že ak by boli deti umiestnené na zadnom sedadle vozidla predpísaným spôsobom a v technicky spôsobilom zadržiacom zariadení (detskej sedačke), následky nárazu by nemuseli byť také vážne, ako sa to stalo pri dopravnej nehode. Nie je však možné z hľadiska technického znalca posúdiť, či by došlo aj v takom prípade k zraneniam, ktoré by mohli spôsobiť smrť neb. I. O. alebo nie. Ak by sedela v autosedačke obrátenej dozadu, zotrvačná sila by pôsobila na celú chrbtovú plochu menovanej, rozložila by sa na uvedenej ploche a dá sa prehlásiť s vysokou pravdepodobnosťou, že poranenia spôsobené bezpečnostnými pásmi a poranenia krčnej chrbtice by nemohli vzniknúť. Z výpovede znalca W.. B. Y. okrem iného vyplýva, že v prípade maloletej I. O. sa jedná o kožné odreniny na bruchu pod hrudným košom a tiež rozsiahle priečne prebiehajúce trhliny pečene, brány sleziny a mäkkých tkanív zapobrušnicového priestoru obojstranne. Uvedené poranenia vzhľadom na ich charakter a lokalizáciu hodnotiť jednoznačne ako poranenia vznikajúce pri stlačení hrudníka a brucha pri prudkom pohybe tela smerom dopredu a to bezpečnostným pásmom, ktorý sa nachádzal v oblasti brucha, čiže menovaná bola fixovaná v oblasti brucha priečne. U menovanej neboli zistené také nálezy, ktoré by nasvedčovali na fixáciu tela v oblasti hrudníka, resp. pliec. V danom prípade teda je možné konštatovať, že ak aj určitá fixácia pásmom, resp. pásmi v oblasti hrudníka bola prítomná, musela by byť výrazne voľná, teda nefunkčná. V danom prípade došlo v dôsledku nárazu k prudkému pohybu tela menovanej dopredu. Aj v prípade, že by mala bezpečnostnými prvkami fixovanú hornú časť tela,

došlo by k pohybu hlavy v oblasti krku smerom dopredu, čím by takisto mohlo dôjsť k vyššie uvedenému poraneniu krku menovanej. V prípade, ak by bola sedačka uložená opačne, teda zadnou časťou v smere jazdy, osoba by bola správne pripútaná a hlava dieťaťa by výraznejšie neprevyšovala jej horný okraj (podľa doplnku ZP č. 1/2017 z odboru doprava cestná mala použitá sedačka zodpovedať podľa svojej normy podľa hmotnosti menovanej), tak by za daných okolností nedošlo ani k závažnejšiemu poraneniu krku a ani vnútorných orgánov. V danom prípade by teda mohlo dôjsť k vzniku ľahších zranení, ktoré by nemuseli viesť k úmrtiu menovanej maloletej.

35. Na tomto mieste, čo sa týka námietky žalovaného, že žalobca mal pri dopravnej nehode prekročiť povolenú rýchlosť súd konštatuje, že išlo iba o nie výrazné prekročenie povolenej rýchlosti, ktorá skutočnosť podľa názoru súdu nezaložila účasť žalobcu na smrti maloletej I. O., preto na túto skutočnosť pri rozhodovaní neprihliadol.

36. Súd na základe týchto záverov ustalauje, že hlavnou príčinou stretu medzi motorovými vozidlami žalobcu a žalovaného bolo konanie žalovaného, ktorý porušil dopravné predpisy, avšak smrteľný následok dopravnej nehody nebol iba dôsledkom porušenia dopravných predpisov zo strany žalovaného, ale súhrnom všetkých okolností vzniknutej situácie, teda aj nesprávneho upevnenia bezpečnostnej sedačky, v ktorej sedela nebohá mal. I. O.. A súd tieto skutočnosti nemôže nechať bez povšimnutia ako keby ani neexistovali, pretože tieto skutočnosti vyšli najavo v trestnom konaní a aj samotný krajský súd, ktorý rozhodoval o podanom odvolaní na ne výslovne poukázal. Tieto skutočnosti sa v konečnom dôsledku pretavujú pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy, kedy súd musí prihliadnuť okrem závažnosti vzniknutej ujmy aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, preto súd musel prihliadnuť aj na tieto skutočnosti, teda na nesprávne upevnenie bezpečnostnej sedačky zo strany žalobcu.

37. Konaním žalovaného, ktorý zavinil dopravnú nehodu teda jednoznačne došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu ako rodiča alebo jej I. O. na ochranu osobnosti a to konkrétne k zásahu do práva na súkromie ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby, ktorému poskytuje ochranu §11 Obč. zákonníka. Súd konštatuje, že rodinný život žalobcu zahŕňa okrem iného aj vzťahy medzi jeho najbližšími rodinnými príslušníkmi, v tomto prípade medzi ním a jeho dieťaťom a to bez ohľadu na skutočnosť, či spolu trvale žijú alebo nie. Protiprávne narušenie týchto rodinných vzťahov je neoprávneným zásahom do práva na súkromný a rodinný život. Tento zásah predstavovaný smrťou dieťaťa žalobcu je mimoriadne významným, hlbokým a nereparovateľným zásahom. Súd konštatuje, že tragická smrť dcéry skutočne zásadným spôsobom zasiahla do života žalobcu, keďže nenávratne popretfala doterajšie silné citové väzby rodiča s dieťaťom v dôsledku čoho stratil možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život s dcérou. Zároveň je nepopierateľné, že tým žalobca objektívne aj subjektívne musel utpieť citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, bolesti, šoku zo smrti jeho dieťaťa. V danom prípade ide teda o nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, ktorý zavinil dopravnú nehodu. Účelom finančného zadosťučinenia nie je kompenzovať stratu dcéry žalobcu, ale do istej miery kompenzovať jeho emocionálne útrapy vyvolané smrťou jeho dcéry. Súd konštatuje, že smrť dieťaťa je pre rodiča takmer vždy mimoriadne závažným zásahom do jeho osobnostných práv. V dôsledku dopravnej nehody sa dostal žalobca do psychického stavu, z ktorým sa doposiaľ nevyrovnal. Nečakaným šokujúcim úmrtím dcéry žalobcu teda došlo k závažnému zásahu do jeho osobnostných práv (práva na súkromie a rodinný život), pričom následok tohto zásahu je nereparovateľný. Pri úmrtí nemôže žiadne zadosťučinenie odčiniť vzniknutú ujmu, ktorá má absolútny charakter. Podľa ustálenej súdnej praxe bola preto daná aplikácia ustanovenia § 11 a § 13 ods. 1 O. z., v dôsledku čoho žalovaný zodpovedá i za nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobcovi prevádzkou dopravného prostriedku. Zákonom stanovené predpoklady pre vznik objektívnej zodpovednosti za protiprávny zásah do osobnostných práv žalobcov, ako aj pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, boli v prípade žalovaného naplnené (neoprávnený zásah do chráneného osobnostného práva fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť osobnosť fyzickej osoby, nemajetková ujma v jej osobnostnej integrite a príčinná súvislosť medzi nimi).

38. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, keďže zákon nestanovuje ani rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy. Preto súd musí prihliadnuť okrem závažnosti vzniknutej ujmy aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, tak ako je vyššie uvedené, k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale i k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Vodiacími parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obeť porušenia Dohovoru o ľudských právach. Na druhej strane pri zachovaní proporcionality, výška relutárnej (peňažnej) satisfakcie nesmie

byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu (vyššie uvedených v danom prípade).

39. Ako to bolo vyššie uvedené, spoluzavinenie samotnej dotknutej osoby, teda žalobcu, ktoré malo spočívať v nesprávnom upevnení autosedačky, v ktorej maloletá dcéra žalobcu sedela, má význam až pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 3 OZ, na ktorú okolnosť treba prihliadnúť popri prihliadnutí na závažnosť ujmy, ktorá žalobcovi nepochybne vznikla. Súd tak v preskúvanom prípade pri úvahe o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ prihliadol k okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo. Nielen k podielu žalobcu, ale i k podielu priamo dotknutej osoby na priebehu dopravnej nehody a jej následku. A podiel žalobcu spočíval preukázateľne v tom, že ak by bola maloletá dcéra žalobcu umiestnená na zadnom sedadle vozidla predpísaným spôsobom a v technicky spôsobilom zadržiavacom zariadení (detskej sedačke), následky nárazu by nemuseli byť také vážne, ako sa to stalo pri dopravnej nehode, teda v danom prípade by teda mohlo dôjsť k vzniku ľahších zranení, ktoré by nemuseli viesť k úmrtiu menovanej maloletej.

40. Súd na základe vykonaného dokazovania má za to, že primeranou náhradou nemajetkovej ujmy žalobcu v danom prípade je suma 16600,- Eur (v pôvodných slovenských korunách by to bolo približne 500000,- Sk). Nakoľko však smrteľný následok dopravnej nehody nebol iba dôsledkom porušenia dopravných predpisov zo strany žalovaného, ktorý dopravnú nehodu zavinil, ale bol súhrnom všetkých okolností vzniknutej situácie, teda aj nesprávneho upevnenia bezpečnostnej sedačky zo strany žalobcu, v ktorej sedela nebohá mal. I. O., súd teda prihliadnuc ku všetkým okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo, primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v sume 16600,- Eur znížil o 25 %, teda o 4150,- Eur a to na konečnú sumu náhrady nemajetkovej ujmy 12450,- Eur (16600,- Eur - 4150,- Eur). Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy priznal sumu 12450,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

41. Námietky žalovaného, ktoré sa týkali vzťahu žalobcu a jeho dcéry nie sú dôvodné. Z obsahu pripojeného spisu súd zistil, že maloletá dcéra žalobcu bola zverená matke a otec - žalobca mal súdom upravený styk s maloletou dcérou. Obe konania, v rámci ktorých sa rozhodovalo o maloletej dcére žalobcu inicioval sám žalobca, ktorý rozchodom s matkou detí nestratil o maloleté deti záujem. I keď sa rodičia mal. Noémi rozišli, sama osebe táto skutočnosť neznamená, že by rodičovské práva medzi žalobcom ako rodičom a dieťaťom zanikli. Z obsahu spisu nevyplýva, že by mal žalobca súdom obmedzené rodičovské práva či by bol pozbavený týchto rodičovských práv. Aj keď žalobca nemal zverenú maloletú I. do svojej starostlivosti, žalobca mal súdom upravené právo stretávania sa s maloletou dcérou, ktorý styk bol neskôr rozšírený. Z obsahu pripojených spisov nemal súd preukázané, že by vzťahy medzi maloletou dcérou žalobcu a žalobcom boli zlé, práve naopak. Navyiac aj z potvrdenia obce, v ktorej žije žalobca, a ktoré bolo žiadané v rámci konania starostlivosti o maloleté dieťa, vyplývajú iba pozitívne skutočnosti týkajúce sa samotného otca dieťaťa a jeho vzťahu s maloletou I..

42. Žalovaný namietal premlčanie. Súd konštatuje, že žalobou uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je nárokom, ktorý má majetkovú povahu a premlčuje sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Žaloba bola podaná na súd dňa 19. 06. 2019, ku vzniku nemajetkovej ujmy došlo dňom 11. 9. 2016, keď bolo zasiahnuté do práv žalobcu (deň dopravnej nehody, pri ktorej zomrela dcéra žalobcu), od nasledujúceho dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie žalovaného nároku pričom je zrejmé, že trojročná premlčacia doba do podania žaloby neuplynula, preto žalovaný nárok premlčaný nie je.

43. Súd v konaní vôbec neprihliadol na znalecký posudok, ktorý predložil obžalovaný v trestnom konaní (vypracovaný Ing. Vančom), pretože tak ako to konštatoval okresný súd v trestnom konaní, tento znalecký posudok bol vypracovaný už po nehode a nebol tento znalec prítomný pri prvej ohliadke nehody, vychádzal len z čiastočných štúdií a údajov, ktoré sa nachádzali v spise a zo svedeckých výpovedí, ale nevychádzal z bezprostrednej ohliadky miesta činu po nehode, lebo tam nebol prítomný.

44. Žalovaný poukazoval vo svojich vyjadreniach, že proti trestným rozhodnutiam podá dovolanie. Táto skutočnosť v konaní preukázaná nebola, preto na ňu súd neprihliadol.

45. Čo sa týka trov konania, v prípade prejednávaneho sporu, keďže ohľadne základu (existencia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy) dospel súd k záveru o jeho danosti a len výška nároku závisela od úvahy súdu, bol žalobca v spore úspešný; pri rozhodovaní o trovách konania v prípade, kedy rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu sa procesný úspech posudzuje len vo vzťahu k výsledku sporu ohľadne základu nároku, preto skutočnosť, že došlo aj k čiastočnému zamietnutiu žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti, nemá na rozhodnutie o trovách konania žiadny vplyv; v tomto prípade, aby dôsledky takéhoto rozhodnutia neboli vo vzťahu k žalovanému a intervenientovi nespravodlivé, sa výška

náhrady trov konania odvíja len od prisúdenej sumy bez ohľadu na pôvodný predmet konania; teda aj v režime ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> mal žalobca plný úspech, pretože za situácie, že základ nároku bol daný a len výška plnenia (nemajetkovej ujmy) závisela od úvahy súdu, zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti nepredstavuje úspech žalovaného a intervenienta na strane žalovaného, ale je len dôsledkom úvahy súdu; preto súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov z prisúdenej sumy 12450,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou Okresného súdu Rimavská Sobota.

Podľa § 127 Csp, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 Csp, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 Csp, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Csp, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Csp, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.